

Posudek vedoucího bakalářské práce Felixe Geislera *Pojetí člověka v myšlení Tomáše Trnky*

Bakalářská práce Felixe Geislera je v nejednom ohledu jedinečná. Předně se s odvahou u bakaláře málokdy vídanou pustil na dosud velice chabě zmapované pole bádání o české filosofii a přečetl a posléze promyslel hlavní myšlenková díla pozapomenutého českého myslitele a pedagoga Tomáše Trnky. Dále se úspěšně vypořádal s problémem chybějící sekundární literatury a po jistém hledání si našel interpretační pozici, jež je dostatečně nosná, aby udržela a obsáhla všechny motivy, které se v textu rozpracovávají. V neposlední řadě dokázal organicky strukturovat poměrně rozsáhlý korpus Trnkových knih tak, že práce je přehledná, nezabíhá do přílišných detailů, ale zároveň jde při analýze dostatečně hluboko. Vzhledem k tomu, že znám historii vzniku textu, mohu konstatovat, že soustředěnou intencionalitu nenechávající se strhnout k matoucím odbočkám si musel autor osvojit a že tento zácvik považuji za jeden nejdůležitějších výsledků procesu psaní práce.

Všechny výše uvedené atributy předložené práce naznačují, že student napsal text přesahující (jak obsahem, tak objemem) obvyklou úroveň bakalářských prací. Jako vedoucí práce vím, že student pracoval povětšinou samostatně a že zároveň pravidelně konzultoval dílčí problémy, na něž v průběhu psaní práce narazil. Výsledný text zcela nepochybně prokazuje, že student dosáhl požadovaných kompetencí. Práce je velkým příslibem do budoucnosti.

Po formální stránce práce vykazuje mírné nedostatky. Občas se objevují chyby ve shodě podmětu s přísudkem; zřejmě pod vlivem pramenů se autor uchýlil k zastaralému užívání adjektiv, což může působit na čtenáře nepatřičně či rušivě.

Za problematické považuji pouze užívání pojmů, které nejsou v práci nijak rozvedeny. Mám na mysli například tuto větu: „Trnka má mnohem blíže k poznání vycházejícímu z intuice.“ K pojmu intuice se přitom v celé práci vyskytují pouze dvě citace ze sekundární literatury, avšak k svébytnějšímu uchopení, natož objasnění pojmu nedojde. Totéž se opakuje například u výrazu – personalismus. Rozumím tomu, že text je dlouhý i bez těchto tematických exkursů, přesto by si jejich uvedení zasloužilo plastičtější začlenění do celkového výkladu.

Tyto námitky ale pochopitelně neruší celkově velmi pozitivní dojem, jímž práce působí, ani nezpochybňuje množství usilovné práce, kterou autor do práce zcela zjevně vložil. U obhajoby by ovšem mohlo přiblížení obou pojmů zaznít.

Hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Ležkově 20. 6. 2020

Jakub Chavalka